Олександр Твардовський
Із "Василя Тьоркіна" (Фрагмент)

Перекладач: С.Воскрекасенко
Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Від автора

На війні, в пилу походу.
В днину зимну чи жарку,
Що є краще за природну —
У криниці, у ставку,

У трубі водопроводу,
Чи в джерельному струмку,
Чи у річці — з-попід льоду,
Чи в копитному слідку,
Що є краще за холодну,
Чисту воду вояку?

На війні в суворі роки,
В обстановці бойовій
У лісах, в снігах глибоких,
На стоянці польовій,
Де ще більший смак хоч трохи,
Чим у їжі фронтовій?
Треба тільки, щоб, нівроку,
Був би повар хлопець свій.

Щоб він числився недаром,
Щоб не ніжився у сні,
Щоб пашіли страви жаром,

Та завжди були з наваром,
І хороші і смачні.

Щоб на діло, на гаряче
Ідучи, солдат в плечі
Силу почував.
Одначе
Справа не лише в борщі.
Ще без їжі можна жити
День чи й більше, то дарма,
А без примовки куди ти?!
Хвильки часом не прожити
Тут без жарту, зокрема.

Не прожить, як без махорки
Між бомбьожками двома,
Без прислів'я, без примовки,
Що веселий сміх здійма,
Як без тебе, Васю Тьоркін,
На війні життя нема.

А без правди і тим паче
Не прожити. Є така,
Хай незрима, але зряча,
Та, що в серце б'є гаряче,
Хоч яка б вона, одначе,
Не була густа й гірка...

От либонь і все в порядку.
Словом, книга про бійця,
Без початку, без кінця.

А чому так — без початку?
Часу мало — вся й розгадка,

Починать її спочатку.
А чому ж це — без кінця?
Просто шкода молодця.

З перших днів пори тяжкої,
Ідучи на правий бій,
Подружили ми з тобою,
Васю Тьоркін дорогий.

Я забуть не маю права,
Що твоя — моя то слава,
Де ти й чим поміг мені.
Ділу час і час забаві,
Дорогий ти на війні.

То хіба ж тебе я кину?
Давній друг не підведе...

Словом, книгу з середини
І почнем.
А там піде...